Jagadguru Vani అనుగ్రహ భాషణం

సనాతన ధర్మంలో గురువు

మన సనాతన ధర్మంలో గురువుకు అత్యున్నత స్థానం ఉన్నది. అందరూ "గురుర్బ్రహ్మా గురుర్విష్ణుర్గురుర్దేవో మహేశ్వరః । గురుః సాక్షాత్పరం బ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః ॥ ...అన్న ఈ శ్లోకాన్ని పఠిస్తారు:

గురువుకు ఇంత ఉన్నత స్థానం ఇవ్వబడింది, ఎందుకంటే ఆయన మన అజ్ఞానాన్ని తొలగించి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. భగవంతుడు స్వయంగా జ్ఞానానికి సమానమైనది మరొకటి లేదని అంటాడు:

న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే. జ్ఞానం మనకు చాలా ముఖ్యమైనది ఎందుకంటే జ్ఞానమే ముక్తికి దారితీస్తుంది: జ్ఞానాదేవ తు కైవల్యం ప్రాప్యతే యేన ముచ్యతే. ఈ జ్ఞానాన్ని మనం గురువు నుండి మాత్రమే పొందగలం. భగవద్గీతలో భగవానుడు ఇలా అంటాడు: గురు సేవలో నిమగ్నమైన శిష్యుడికి, తత్వాన్ని గ్రహించిన గురువు జ్ఞానాన్ని బోధిస్తాడు: తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా । ఉపదేక్ష్యంతి తే జ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్వదర్శినః ॥

గురువు అని ఎవరిని అనవచ్చు? ఈ రోజుల్లో చాలా మంది తమను తాము గురువుగా చెప్పుకుంటున్నారు. శిష్యుల కంటే గురువులే ఎక్కువ మంది ఉన్నట్లున్నారు! అయితే, శ్రీ ఆది శంకరాచార్యుల వారు ఇలా అంటారు:

కో గురుః? అధిగతతత్త్వః శిష్యహితాయోద్యతతః సతతమ్. శాస్త్రాలలో బోధించిన తత్త్వాన్ని ఆకళింపు చేసుకున్నవాడు, శిష్యుడి సందేహాలను నివృత్తి చేయగలవాడు మరియు శిష్యుడిని ఉద్ధరించడానికి నిరంతరం

ప్రయత్నించేవాడు మాత్రమే గురువు అనబడతాడు. శ్రీ ఆది శంకరాచార్యుల వారి జ్ఞానం మరియు కరుణ అపారమైనవి. ఈ రోజు మనం ఆచార్యుల వారి భాష్యాలను అధ్యయనం చేసినా, నేర్చుకోవడానికి కొత్త విషయాలు ఉంటాయి. ఆయన 16 సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఈ భాష్యాలను పూర్తి చేశారు. వృద్ధ బ్రాహ్మణుడి వేషంలో ఆచార్యుల వారి వద్దకు వచ్చిన భగవాన్ వేద వ్యాసుల వారితో ఆయన వాదించారు.

బ్రాహ్మణుడు ఆచార్యుల వారితో ఇలా అన్నాడు, "మీరు బ్రహ్మ సూత్రాలపై భాష్యం వ్రాశారని నేను విన్నాను, మీరు ఒక ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చి ఒక సూత్రాన్ని వివరిస్తారా?" అని . దానికి ఆచార్యుల వారు ఇలా సమాధానం ఇచ్చారు:

సూత్రజ్ఞతాఽహంకృతిరస్తినో మే సూత్రార్థవిద్భ్యోఽస్తు నమో గురుభ్యః, తథాపియత్పృచ్ఛసితద్బ్రవీమి.

భగవాన్ వేద వ్యాసుల బ్రహ్మసూత్రములకు అర్థము తెలిసినవారు ఎందరో కలరు, వారందరికీ నా నమస్కారములు. అందుచేత, వేద వ్యాసుల సూత్రముల అర్థము తెలిసిన ఏకైక వ్యక్తిని నేనేనని నేను చెప్పుకోను. అయినప్పటికీ, మీరు అడిగినదానిని నేను చెబుతాను." శ్రీ భగవత్పాదులు ప్రదర్శించిన వినయం అలాంటిది. ఆ బ్రాహ్మణుడు బ్రహ్మసూత్రముల మూడవ అధ్యాయం నుండి ఒక ప్రశ్న అడిగాడు. ఆ చర్చ ఏడు రోజుల పాటు కొనసాగింది. చివరగా, ఆచార్యుల శిష్యుడు పద్మపాదుడు, ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు సాక్షాత్తు భగవాన్ వేదవ్యాసులవారే అని గ్రహించాడు:

శంకరః శంకరః సాక్షాత్ వ్యాసో నారాయణో హరిః | తయోర్వివాదే సంప్రాప్తే కింకరః కిం కరోమ్యహమ్ ||

శ్రీ ఆదిశంకరులు సాక్షాత్తు శంకరులే, వేదవ్యాసులు శ్రీమన్నారాయణులే. వీరిద్దరూ వాదించుకున్నప్పుడు ఈ కింకరుడు (సేవకుడు) ఏమి చేయగలడు? అప్పుడు, భగవాన్ వేదవ్యాసులు తన నిజరూపాన్ని వెల్లడించి, బ్రహ్మసూత్రాలపై ఆచార్యుల వ్యాఖ్యానాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఇలా అన్నారు: గోవిందశిష్యస్య కథం దురుక్తమ్ - గోవింద భగవత్పాదుల శిష్యుడు ఎలా తప్పుగా వ్యాఖ్యానించగలడు?" ఈ విధంగా, శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారే గురువు యొక్క మొదటి లక్షణానికి - అధిగతతత్త్వః - తత్త్వాన్ని ఆకళింపు చేసుకున్నవాడు - ఆదర్శప్రాయులు. వారి రచనలు, ధర్మ ప్రచారం, మరియు చతురామ్నాయ పీఠాల స్థాపన తరతరాలుగా శిష్యుల శ్రేయస్సు పట్ల వారికున్న శ్రద్ధను ప్రదర్శిస్తాయి. అందువల్ల శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారు గొప్ప శ్రద్ధ మరియు భక్తితో గౌరవించబడాలి.

అందుకే మన పరమష్ఠి గురువులు, జగద్గురు శ్రీ సచ్చిదానంద శివాభినవ నరసింహ భారతీ మహాస్వామిజీ శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారి జన్మస్థలమైన కాలడిని పునరుద్ధరించి, శంకర జయంతిని పాటించాలని అందరికీ ఆదేశించారు. ఉపనిషత్తులు ఇలా చెబుతున్నాయి: ఆచార్యదేవో భవ - ఆచార్యుడిని దేవుడిలా గౌరవించండి. ఆపస్తంబ మహర్షి ఈ వాక్యాన్ని ప్రతిధ్వనిస్తూ ఇలా అన్నారు: దేవమివ ఆచార్యముపాసీత – మీ ఆచార్యుడిని దేవుడిలా పూజించండి. ఆచార్యుడిని ఇలా నిర్వచించారు: ఆచినోతిచ శాస్త్రార్థమ్ ఆచారే స్థాపయిత్వపి| స్వయమాచరతే యస్మాత్ తస్మాదాచార్యఉచ్యతే || శాస్త్రాల అర్థాన్ని తెలుసుకొని, శాస్త్రాలను అనుసరించి, ఇతరులను కూడా శాస్త్రాలను అనుసరించడానికి ప్రేరేపించేవాడిని ఆచార్యుడు అనవచ్చు. మనం మన ఆచార్యులు శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారి పరంపరకు చెందినవారము. ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ మన జీవితాలను సార్థకం చేసుకోవడం మన కర్తవ్యం.

జగద్గురు శంకరాచార్య పరమ పూజ్యశ్రీ మహాసన్నిధానం శ్రీ శ్రీ భారతీతీర్థ మహాస్వామి
శ్రీ జగద్గురు శంకరాచార్య మహా సంస్థానం, దక్షిణామ్నాయ శ్రీ శృంగేరి శారదాపీఠం, శృంగేరి.

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

నమామి భగవత్పాదం - అధ్యాయం 19. సర్వజ్ఞ ఆరోహణ

శారదా దేవికి కాశ్మీర్ ప్రాంతంలో నాలుగు ద్వారాలు కలిగిన దేవాలయం ఉందని ఆచార్యుల వారికి తెలిసింది. ఈ దేవాలయం 'సర్వజ్ఞ పీఠం' పేరిట ప్రసిద్ధి చెందింది, సర్వజ్ఞుడు మాత్రమే ఆ పీఠంపై ఆసీనుడు కాగలడని దీని అర్థం. పడమర, తూర్పు మరియు ఉత్తర దిశల నుండి పండితులు గతంలో మూడు ద్వారాలను తెరిచారు, కానీ ఇప్పటివరకు దక్షిణం నుండి ఎవరూ రాలేదు. దక్షిణాదికి చెందిన శ్రీ శంకరుడు సర్వజ్ఞ పీఠాన్ని అధిరోహించడానికి దైవికంగా నియమించబడ్డానని భావించాడు. కాబట్టి, ఆచార్యుల వారు కాశ్మీర్‌లోని శారదా దేవాలయానికి బయలుదేరారు. ప్రజలు శ్రీ శంకరుడిని ఉత్సాహంగా పలకరించారు మరియు అద్వైత అడవిని పాలించే సింహంగా ఆయన రాకను కొనియాడారు.

ఆచార్యులు దక్షిణ ద్వారం వైపు చేరుకోగానే, వివిధ తాత్త్విక వాదాలకు చెందిన పండితుల సమూహం ఆయనను అడ్డగించింది. కణాద మహర్షి ప్రతిపాదించిన న్యాయ-వైశేషిక సిద్ధాంతానుయాయులు, సాంఖ్యులు, బౌద్ధులు, దిగంబర జైనులు, జైమిని మహర్షి పూర్వమీమాంసా సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించేవారు తమ తమ దర్శనాలకు సంబంధించిన క్లిష్టమైన ప్రశ్నలతో ఆచార్యుల వారిని పరీక్షించారు. ఆచార్యుల వారు ఇచ్చిన సమాధానాలు వారందరినీ పూర్తిగా సంతృప్తిపరిచాయి. సర్వదర్శనాలలోనూ ఆయనకు అసామాన్యమైన పాండిత్యం ఉందని వారు అంగీకరించి, దక్షిణ ద్వారాన్ని తెరిచారు. పద్మపాదాచార్యుల చేయి పట్టుకొని, ఆచార్యులు సర్వజ్ఞ పీఠాన్ని అధిరోహించబోతుండగా, అకస్మాత్తుగా శ్రీ శారదా దేవి దివ్యవాణి వినిపించింది. దేవి ఇలా ప్రశ్నించింది:

“ఒక వ్యక్తి సర్వజ్ఞుడు కావడం మాత్రమే సరిపోదు; అతడు పరిపూర్ణమైన పవిత్రతను కూడా కలిగి ఉండాలి. అమరుక మహారాజు శరీరంలో ప్రవేశించి రాజప్రాసాదంలో నివసించిన కారణంగా శంకరాచార్యులను సంపూర్ణ పవిత్రుడిగా ఎలా చెప్పగలం?” ....దీనికి ఆచార్యులు ప్రశాంతంగా ఇలా సమాధానమిచ్చారు:

“నా జన్మనుండి ఈ శరీరంతో నేను ఎటువంటి పాపకార్యమూ చేయలేదు. వేరొక శరీరంతో జరిగిన కార్యాలు ఈ శరీరాన్ని ఏమాత్రమూ స్పృశించవు. కాబట్టి నా పవిత్రతకు ఎటువంటి భంగమూ కలుగలేదు.”

ఆ సమాధానాన్ని సమ్మతించిన శ్రీ శారదా దేవి దివ్యవాణి నిశ్శబ్దమైంది. అనంతరం ఆచార్యులు సర్వజ్ఞ పీఠాన్ని అధిరోహించారు. అక్కడ సమకూరిన ప్రజలందరూ హర్షధ్వానాలతో ఆయనను అభినందించారు. ఆకాశంలో దివ్య శంఖనాదాలు మార్మోగాయి; భేరీ నినాదాలు సముద్ర గర్జనల వలె ప్రతిధ్వనించాయి; దేవతలు శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల మహిమను స్తుతిస్తూ పుష్పవర్షం కురిపించారు. తెలుగు అనువాదము : శ్రీ భాస్కరానంద నాథ

"Namami Bhagavatpadam' - Source: Sri Madhaviya Shankara Digvijayam by Sri Vidyaranya

||आत्मबोध:|| ||ātmabodha:|| తెలుగు అనువాదము - శ్రీ భాస్కరానంద నాథ

अतद्व्यावृत्तिरूपेण वेदान्तैर्लक्ष्यतेऽव्ययम्।
अखण्डानन्दमेकं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥५७॥
అతద్వ్యావృత్తిరూపేణ వేదాంతైర్లక్ష్యతేఽవ్యయం.
అఖండానందమేకం యత్తద్బ్రహ్మేత్యవధారయేత్ ..57..

ద్వంద్వాతీతము, అవిభాజ్యము, ఏకము, ఆనందమయము ఏది వున్నదో అది బ్రహ్మము అని గ్రహించండి. వేదాంతంలో, సమస్త గోచర వస్తువులను నిరాకరించిన పిమ్మట గ్రహించబడే అక్షయ మూలముగా అది సూచించబడింది

अखण्डानन्दरूपस्य तस्यानन्दलवाश्रिताः।
ब्रह्माद्यास्तारतम्येन भवन्त्यानन्दिनोऽखिलाः ॥५८॥
అఖండానందరూపస్య తస్యానందలవాశ్రితాః.
బ్రహ్మాద్యాస్తారతమ్యేన భవంత్యానందినోఽఖిలాః ..58..

బ్రహ్మదేవుడు మరియు ఇతర దేవతలు బ్రహ్మం యొక్క అపరిమిత ఆనందంలో ఒక అంశాన్ని మాత్రమే రుచి చూస్తారు మరియు ఆ అంశంలోని తమ వంతు భాగాన్ని అనుభవిస్తారు.

तद्युक्तमखिलं वस्तु व्यवहारश्चिदन्वितः।
तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म क्षीरे सर्पिरिवाखिले ॥५९॥
తద్యుక్తమఖిలం వస్తు వ్యవహారశ్చిదన్వితః.
తస్మాత్సర్వగతం బ్రహ్మ క్షీరే సర్పిరివాఖిలే ..59..

సమస్త వస్తువులు బ్రహ్మముచే వ్యాప్తమై ఉన్నాయి. సమస్త కర్మలు బ్రహ్మము వలనే సాధ్యమవుతాయి: కాబట్టి వెన్న పాలలో వ్యాపించినట్లుగా బ్రహ్మము ప్రతిదానిలో వ్యాపించి ఉంటుంది.

(Jagadguru shankaracharya His Holiness Sri Mahasannidhanam Sri Bharati tirtha Mahaswamigal's Tirunelveli: April 30 - May 1, 2012 Vijaya Yatra).

(Will Continue…)

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

Aparokṣānubhūtī   అపరోక్షానుభూతి

यत्राज्ञानाद्भवेद्द्वैतमितरस्तत्र पश्यति।

आत्मत्वेन यदा सर्वं नेतरस्तत्र चाण्वपि ॥ ५३॥

యత్రాజ్ఞానాద్భవేద్ద్వైతమితరస్తత్ర పశ్యతి .

ఆత్మత్వేన యదా సర్వం నేతరస్తత్ర చాణ్వపి .. 53..

ద్వంద్వం అజ్ఞానం వల్లనే గోచరిస్తుంది, ఒకరు మరొకరిని చూస్తారు, కానీ, అంతా బ్రహ్మంగా గ్రహించినప్పుడు, ఒకరు తనను తప్ప వేరొకరిని చూడరు.

यस्मिन्सर्वाणि भूतानि ह्यात्मत्वेन विजानतः।
न वै तस्य भवेन्मोहो न च शोकोऽद्वितीयतः।।54।।

యస్మిన్సర్వాణి భూతాని హ్యాత్మత్వేన విజానతః.
న వై తస్య భవేన్మోహో న చ శోకోఽద్వితీయతః..54..

సర్వ భూతాత్మాయే తానని భావించే జ్ఞానికి ధుఃఖము లేదు, మోహము లేదు. శోక మొహాలు ద్వైత భావం గల అజ్ఞానికి కి మాత్రమే వుంటాయి.

(Jagadguru shankaracharya His Holiness Sri Mahasannidhanam Sri Bharati tirtha Mahaswamigal's GOBICHETTIPALAYAM: MARCH 12 – 15, 2012 Vijaya Yatra).

अयमात्मा हि ब्रह्मैव सर्वात्मकतया स्थितः।
इति निर्धारितं श्रुत्या बृहदारण्यसंस्थया।।55।।

అయమాత్మా హి బ్రహ్మైవ సర్వాత్మకతయా స్థితః.
ఇతి నిర్ధారితం శ్రుత్యా బృహదారణ్యసంస్థయా..55..

బృహదారణ్యకం రూపంలో ఉన్న శ్రుతి, సమస్తమునకు ఆత్మ అయిన ఈ ఆత్మయే బ్రహ్మము అని ప్రకటించింది.

(Will Continue..)

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

గాయత్రీ జపం యొక్క మహిమ

మన కోరికలను నెరవేర్చుకోవడానికి మనం 'లౌకిక అన్వయ-వ్యతిరేఖ' ద్వారా మార్గాన్ని కనుగొనాలి. ఒకటి ఇప్పటికే ఉండి, మరొకటి దాని నుండి ఉత్పన్నమైతే దానిని 'అన్వయం' అంటారు. ఉదాహరణకు మట్టి ఉంది. కుండ చేసినప్పుడు అది అన్వయం. కానీ పదార్థం లేకపోతే ఉత్పత్తి ఉండదు. దీనిని 'వ్యతిరేఖ' అంటారు. మట్టి లేకపోతే కుండ ఉండదు. ఈ ఉత్పత్తి మరొక పదార్థం నుండి వచ్చిందని మనం చెప్పలేము. ఉదాహరణకు దారం మట్టి కుండకు పదార్థం కాలేదు. అదేవిధంగా, మన లౌకిక (ప్రాపంచిక కోరికలు) తీర్చడానికి 'లౌకిక అన్వయ-వ్యతిరేఖ'కు సరైన సంబంధం ఉండాలి. కానీ మన కోరికల సంతృప్తికి, ఈ 'లౌకిక అన్వయ-వ్యతిరేఖ' మాత్రమే సరిపోతుందని మనం చెప్పలేము. ఆత్మ మరియు మోక్షం విషయంలో ఈ లౌకిక సంబంధం పనిచేయదు. (మోక్షం మరియు ఆత్మ మన ఇంద్రియ సుఖాలు లేదా అవయవాల ద్వారా గ్రహించబడనందున, ఈ లౌకిక అన్వయ-వ్యతిరేఖ ఎలా పనిచేస్తుంది?) మన శాశ్వత ఆనందం కోసం వేదాలను ఈశ్వరుడు మనకు ఇచ్చాడు. వేదాలలో చెప్పినట్లుగా మనం కర్మ ఉపాసన లేదా జ్ఞానం ద్వారా మన కోరికలను నెరవేర్చుకోవాలి.

ప్రత్యక్షేణానుమిత్యా వా యస్తూపాయో న బుధ్యతే . ఏనం విదంతి వేదేన తస్మాద్వేదస్య వేదతా ..
(ఋగ్వేదసంహితా-భాష్య-భూమికా)

మామూలు కళ్ళతో చూడలేని మరియు వేదాల ద్వారా మాత్రమే స్పష్టంగా తెలుసుకోని అంచనా వేయగలం. అందుకే దీనిని 'వేదాలు' అంటారు.

ప్రత్యక్ష ప్రమాణం ద్వారా లేదా అనుమితి ద్వారా తెలుసుకోలేని మార్గాలను, [జ్ఞానులు] వేదాల ద్వారా తెలుసుకుంటారు. అందువల్ల వేదాలకు జ్ఞానం అనే గుర్తింపు ఉంది. వేదాలు మనం కోరుకున్నవన్నీ ఇస్తాయి. ఉదాహరణకు, మంచి కళ్ళు కావాలని ఎవరైనా కోరుకుంటే, అది అతనికి 'సూర్య మంత్ర ఉపాసన'తో మార్గనిర్దేశం చేస్తుంది; ఎవరైనా స్వర్గానికి వెళ్ళాలనుకుంటే, 'దర్శ-పూర్ణమాస యాగాలు' చేయడం ద్వారా తన కోరికను నెరవేర్చుకోవచ్చు. సరైన యాగం మరియు ఉపాసనల ద్వారా వేదాల మార్గదర్శకత్వంతో కోరుకున్నది ఏదైనా పొందవచ్చు. అదే సమయంలో, వేదాలు మన పాపాలను నిర్మూలించడానికి మరియు మన భౌతిక కోరికలన్నింటినీ నెరవేర్చడానికి సగుణ మరియు నిర్గుణ గాయత్రీ ఉపాసన ద్వారా 'గాయత్రీ మహా-మంత్రాన్ని' అందించాయి.

మంత్రమునకు వివరణ

मन्तारं त्रायत इति मन्त्रः (नैरुक्ताः) **మంతారం త్రాయత ఇతి మంత్రః (నైరుక్తాః)**

"ఏ మంత్రాన్ని ధ్యానించే సాధకుడిని అది రక్షిస్తుందో దానినే 'మంత్రం' అని అంటారు."
అంటే, మంత్రాన్ని మననం (ధ్యానం) చేసే వ్యక్తిని రక్షించేది మంత్రమే అని ఈ నిర్వచనం సూచిస్తుంది.

సాధారణంగా ఈ జగత్తులో ఏడు కోట్ల మహామంత్రాలు ఉన్నాయని చెబుతారు. అలా అయితే, వాటితో పాటు ఉపమంత్రాలు మరియు భాషా మంత్రాలు (భాషలలో ఉన్న మంత్రాలు) కూడా కలిపితే, మంత్రాల సంఖ్య అనంతమని చెప్పవచ్చు. మంత్రాలను ప్రధానంగా రెండు విభాగాలుగా విభజిస్తారు:

1. వేద మంత్రాలు
2. తంత్ర మంత్రాలు

ఈ మంత్రాలలో కొన్ని లౌకిక ప్రయోజనాల కోసం, కొన్ని స్వర్గప్రాప్తి కోసం, మరికొన్ని బ్రహ్మోపాసన (పరబ్రహ్మ ధ్యానం మరియు ఉపాసన) కోసం ఉపయోగించబడతాయి.

వేదాలలో దర్శనమిచ్చే మంత్రాలను "వేద మంత్రాలు" అని అంటారు. ఉదాహరణకు సౌర అష్టాక్షరీ మంత్రం.

అలాగే, తంత్ర గ్రంథాలలో పేర్కొనబడిన మంత్రాలను "తంత్ర మంత్రాలు" అని వ్యవహరిస్తారు.

అమంత్రమక్షరం నాస్తి నాస్తి మూలమనౌషధం . అయోగ్యః పురుషో నాస్తి యోజకస్తత్ర దుర్లభః ..
(మహాసుభాషితసంగ్రహ 2423)

"ప్రతి అక్షరమూ ఒక మంత్రమే; ప్రతి మూలికా ఒక ఔషధమే; ప్రతి వ్యక్తిలోనూ ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రతిభ ఉంటుంది. అయితే, వీటిని సరియైన విధంగా సమన్వయపరచగల వ్యక్తిని కనుగొనడం అత్యంత దుర్లభం.

అదేవిధంగా, ఒక మంత్రానికి సంబంధించిన ఋషి, ఛందస్సు, దేవతల గురించి యథార్థమైన జ్ఞానం కలిగిన వారిని కనుగొనడం కూడా చాలా అరుదు. ఒకవేళ మంత్రం మనం కోరుకున్న ఫలితాన్ని ప్రసాదించకపోతే, దానికి కారణం మన అజ్ఞానం లేదా సరియైన విధానంలో మంత్రాన్ని అనుష్ఠించకపోవడమే గాని, మంత్రంలోనూ లేదా ఆ మంత్రాధిదేవతలోనూ ఎటువంటి లోపమూ కాదు. మంత్రశక్తి నిత్యమూ సంపూర్ణమైనదే; దాని తత్త్వాన్ని, విధానాన్ని, అనుష్ఠానాన్ని సరిగా గ్రహించి ఆచరించలేకపోవడం వల్లనే దాని సంపూర్ణ ఫలితాన్ని మనం అనుభవించలేకపోతున్నాము." **నో దేవతాసు జడిమా (మాధవీయశంకరవిజయం 2.47) జడిమా మనుష్యే**

దేవతలలో జాడ్యం (అజ్ఞానం), తప్పు ఉండదని చెప్పబడింది. అజ్ఞానం అనేది మానవులలోనే కనిపిస్తుంది.

గాయత్రీ మహిమ

మంత్రాలన్నింటిలోనూ గాయత్రీ మంత్రం అత్యున్నతమైనది, అత్యంత మహిమాన్వితమైనది.

భిద్యతే హృదయగ్రంథిశ్ఛిద్యంతే సర్వసంశయాః ।
క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే ॥
(ముండకోపనిషత్ 2.2.8)

ఈ మంత్రానికి ఆచార్యులు తమ భాష్యంలో ఇలా వివరిస్తున్నారు—

ఈశ్వరసాక్షాత్కారం కలిగినప్పుడు హృదయంలోని అవిద్యారూప గ్రంథి ఛేదింపబడుతుంది. సమస్త సంశయాలు నశించిపోతాయి. ఇంకా ఫలించవలసి ఉన్న పుణ్యపాప కర్మలన్నీ క్షీణించిపోతాయి.

అలాగే భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఇలా ఉపదేశిస్తున్నాడు—

మాముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయమశాశ్వతమ్ । నాప్నువంతి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః ॥
(భగవద్గీత 8.15)

ఈశ్వరుని సాక్షాత్కరించి పరమసిద్ధిని పొందిన మహాత్ములు ఈ దుఃఖమయమైన, అనిత్యమైన జనన–మరణరూప సంసారచక్రంలోకి మరల ప్రవేశించరు. అని భగవద్గీత ప్రకటిస్తోంది. అదే మోక్షస్థితి.

(Will Continue..)

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

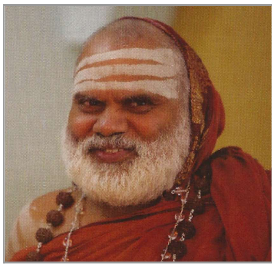

Voice of Jagadguru

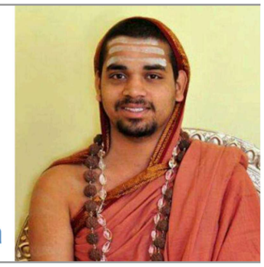

advaitam paramanandam

an e-magazine on advaita

శృంగేరి లేఖలు (Letters of Sringeri)

Source: Glory of the Guru – Compiled by Smt. S. Vijayalakshmi, Salem

జగద్గురువులు శ్రీ శ్రీ భారతీతీర్థ మహాస్వామి వారి ఆశీస్సులతో ......

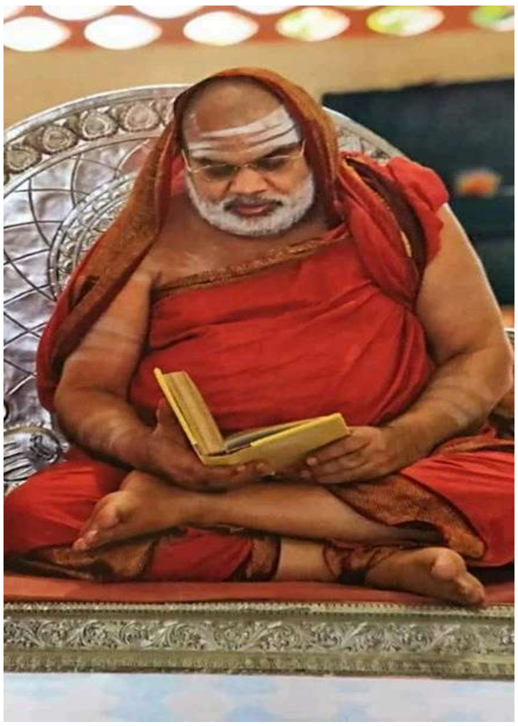

శ్రీ గురు చరణులు శ్రీ శ్రీ భారతి తీర్థ మహాస్వామి ఆశీర్వాదంతో, నా తల్లి శ్రీమతి రాజలక్ష్మి అమ్మ ప్రతి నెల గురువుల యొక్క జన్మ నక్షత్రాన్ని జరుపుకునే సంప్రదాయాన్ని ప్రారంభించారు. 1990 నుండి ఈ రోజు వరకు, ప్రతి నెల మృగశిర నక్షత్రము రోజున, సేలం ప్రధాన వీధుల గుండా ఒక ఉత్సవం పెద్ద ఎత్తున జరుగుతుంది. ఓ పట్టపు ఏనుగు ఊరేగింపుకు ముందు నడుస్తూవుంటే, తప్పెట్లు, తాళాలతో సంగీతకారులు, ఒబో (Oboe) వాయించేవారు, జెండాలు, బ్యానర్లను పట్టుకొని యువ భక్త బృందం, దాని వెంట పుష్పాలు మరియు దండలతో అలంకరించబడిన గురు దేవుళ్ళ యొక్క చిత్రపటాన్ని అద్భుతంగా అలంకరించిన రథం లో వుంచి "శ్రీ గురో పాహిమాం" అనే మూల మంత్రాన్ని పఠిస్తూ భక్తులు నలు వైపుల నుంచి రథాన్ని చుట్టుముట్టి, భక్తితో లాగుతారు.

ఈ ఊరేగింపు ఏర్పాట్లు "మృగశీర్ష కమిటీ" అను ఒక బృందం యొక్క పర్యవేక్షణ లో ప్రతి సభ్యునికి ఒక బాధ్యతను అప్పగిస్తారు. భక్తులలో శ్రీ చెట్టియార్ గారు పూల అలంకరణకు బాధ్యత వహించగా, శ్రీ దోరైరాజ్ గారు ఏనుగు మరియు ఒబోయిస్టులను నిర్వహించడానికి బాధ్యత వహించారు. ఈ సందర్భములో, ఊరేగింపుకు ముందు ప్రధాన అలంకారంగా నడిపించడానికి అందుబాటులో ఉన్న ఒకే ఒక ఏనుగు సేలం లోని శ్రీ సుగవనేశ్వర ఆలయం లో కలదు. మృగశీర్ష రోజు, ఊరేగింపుకు కొన్ని గంటల ముందు, శ్రీ సుగవనేశ్వర ఆలయ కమిషనర్, ఆలయ ఏనుగు కాలుకి గాయమైందని, నడవలేకపోతున్నదని మాకు తెలియజేసినారు. ఏనుగు ఊరేగింపులో పాల్గొనబోదని శ్రీ దోరైరాజ్ గారు నాకు సమాచారం ఇచ్చినప్పుడు, నేను ఎంతో నిరుత్సాహపడ్డాను. మనసులోనే నేను శ్రీ గురు చరణులను ప్రార్థించినాను... "ఓ గురు దేవా! ఏనుగు లేకుండా నడిచే ఊరేగింపు అందగించదు, దయచేసి ఈ దుస్థితి నుండి బయటపడటానికి మాకు ఒక మార్గం చూపించండి"...అని.

ఊరేగింపుకు కొన్ని గంటలు మాత్రమే మిగిలి ఉన్నందున, ఇతర సమస్యలపై నా దృష్టిని కేంద్రీకరించాను. ఇంతలో శ్రీ దోరైరాజ్ గారు తన రైస్ మిల్లులో భోజనం చేసి ఓ కునుకు తీశారు. అకస్మాత్తుగా జగద్గురు యొక్క పిలుపు "దోరైరాజ్, ఏనుగు వచ్చింది లే "....అన్న మాటతో వులిక్కిపడి నిద్ర లేచి ప్రవేశ ద్వారం (గేటు) వైపు పరుగెత్తినాడు. తన వద్ద మిల్లు యొక్క గేటును ఒక భారీ ఏనుగు లాగడం చూసి అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. కలవరపడిన మావటి మాట్లాడుతూ, "మేము ఒక కార్యక్రమంలో పాల్గొనడానికి కొడుముడి (సేలం సమీపంలోని మరొక పట్టణం) వెళ్తున్నాము.

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

కానీ నా ఏనుగు వున్నట్లుండి ఇక్కడ ఆగి మీ తలుపును ఊపుతున్నది, ఎంత ప్రయత్నించినా ముందుకు సాగటం లేదు" అని. "శ్రీ దొరైరాజ్ గారు ఇది కేవలం గురు దేవుల దయ వల్లనే అని గ్రహించి ఫోన్ ద్వారా మాకు సమాచారం ఇచ్చారు. మేము మావటి వాడితో మాట్లాడి ఆ ఏనుగును ఊరేగింపు కోసం వాడుకున్నాము. నా హృదయం కృతజ్ఞతతో కరిగిపోయినది. ఈ అద్భుతాన్ని వివరిస్తున్న ప్రతిసారీ నా కళ్ళు కన్నీళ్లతో నిండిపోతాయి.
ఏనుగును పిలిపించిన గురువుల దయ మరియు దాని రాకను ప్రకటించిన వారి కరుణ రెండూ సరి పోల్చలేనివి.

శ్రీ గురో పాహిమాం...పరమ దయాళో పాహిమాం...శృంగేరి జగద్గురో పాహిమాం...శ్రీ భారతీతీర్థ పాహిమాం.. శ్రీ విధుశేఖర భారతీ పాహిమాం....దాసోహం శృంగగిరి నాథ. సర్వం శ్రీ గురు చరణారవిందార్పణమస్తు.

దివ్యమైన అపూర్వ బాలల కథలు Stories of Divine Children

అభిమన్యుడు – 2

ఆ సమయంలో శ్రీకృష్ణుని కుమారుడైన ప్రద్యుమ్నుడు, అభిమన్యునికి అత్యంత దుర్లభమైన అస్త్ర-శస్త్ర విద్యలను, వాటి వినియోగ విధానాన్ని మరియు యుద్ధ నైపుణ్యాలను బోధించే బాధ్యతను స్వీకరించాడు.

పాండవులు తమ పదమూడు సంవత్సరాల అరణ్యవాసం మరియు అజ్ఞాతవాసాన్ని పూర్తి చేసి తిరిగి వచ్చిన అనంతరం, అభిమన్యుడు విరాట మహారాజు కుమార్తె ఉత్తరను వివాహం చేసుకున్నాడు.

కౌరవులు మరియు పాండవుల మధ్య మహాభారత యుద్ధం ప్రారంభమైనప్పుడు, కేవలం పదహారేళ్ల పిన్న వయస్సులోనే అభిమన్యుడు యుద్ధపు మొదటి రోజు నుంచే అసాధారణ పరాక్రమాన్ని ప్రదర్శించాడు. మొదట కోసల రాజైన బృహద్బలునితో ద్వంద్వయుద్ధంలో ప్రవేశించాడు. అనంతరం భీష్మునితో భీకరంగా పోరాడి, ఆయన రథధ్వజాన్ని విరిచివేశాడు. రెండవ రోజు లక్ష్మణునితో యుద్ధం చేశాడు. తరువాత అర్జునుడు ఏర్పాటు చేసిన అర్ధచంద్ర వ్యూహంలో పాల్గొని, గాంధార దేశ యోధులతో అత్యంత ఉగ్రంగా పోరాడాడు. అభిమన్యుడు శల్యునిపై దాడి చేసి, మగధరాజు జయత్సేనుని అతని గజంతో సహ సంహరించాడు. అనంతరం భీమసేనునికి సహాయపడుతూ లక్ష్మణుని కూడా వధించాడు.

తదుపరి రోజులలో వికర్ణుడు, చిత్రసేనుడు మరియు మరెందరో మహారథులను యుద్ధంలో ఓడించాడు. ధృష్టద్యుమ్నుడు ఏర్పాటు చేసిన శృంగాటక వ్యూహంలో తన స్థానాన్ని చేపట్టి, దానిని అత్యంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించాడు. ఆ తరువాత భగదత్తునితో యుద్ధాన్ని ప్రారంభించి, అంబష్ఠుడు మరియు అలంబుషులను ఓడించాడు. తరువాత సుదీష్ణునితో పోరాడి, అనంతరం దుర్యోధనుడు, బృహద్బలుడు తదితర మహారథులతో సమరంలో తలపడ్డాడు. అభిమన్యుడు శత్రుసేనను ఛేదించి వారికి అపారమైన నష్టం కలిగించాడు. జయద్రథుడు మరియు శల్యుడు యుద్ధరంగం నుండి వెనుదిరగవలసిన పరిస్థితిని కల్పించాడు.

అతడు చక్రవ్యూహంలో (ద్రోణపర్వం, అధ్యాయం 38 చూడండి) ప్రవేశించినప్పుడు, కౌరవులకు ప్రళయాగ్నివలె భయంకరంగా కనిపించాడు. శల్యుడు దిగ్భ్రాంతికి గురయ్యాడు; అతని సోదరుడు అభిమన్యుని చేతిలో

మరణించాడు. ఒక దశలో కౌరవసేనాధిపతి ద్రోణాచార్యుడు సైతం, ఎటువంటి భయమూ లేకుండా పరిస్థితిని సమర్థంగా ఎదుర్కొంటున్న అభిమన్యుని పరాక్రమాన్ని, యుద్ధ నైపుణ్యాన్ని బహిరంగంగా ప్రశంసించాడు.

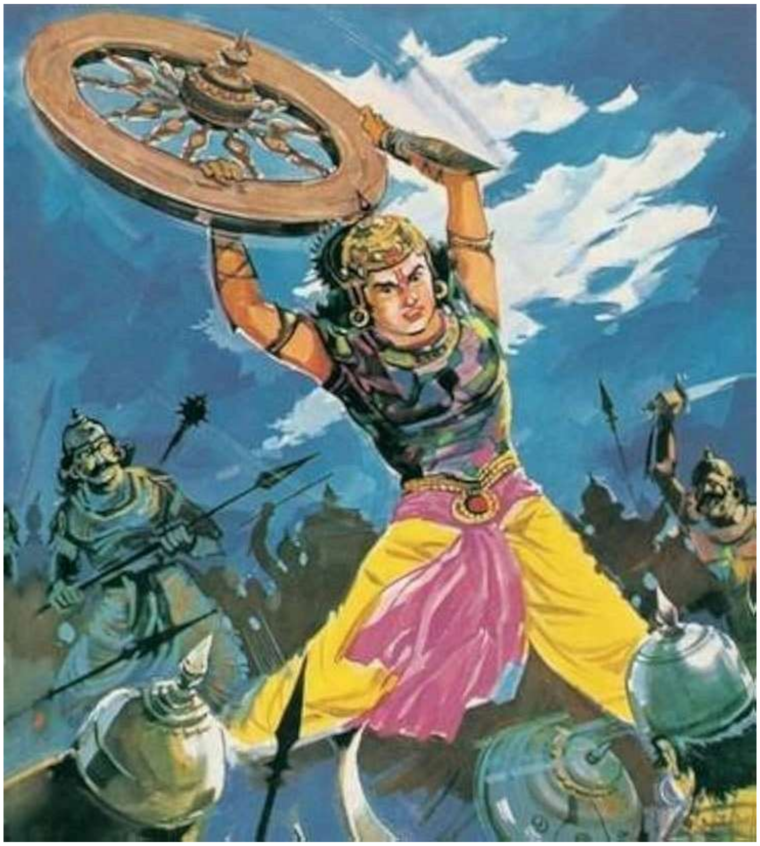

దుశ్శాసనుడు అభిమన్యునితో యుద్ధం చేస్తూ మూర్ఛపోయాడు. కర్ణుడు అతని చేతిలో ఓడిపోయాడు. వృషసేనుడు, సత్యశ్రవుడు, శల్యుని కుమారుడు రుక్మరథుడు అభిమన్యునిచేత సంహరించబడ్డారు. వృందారకుడు, అశ్వత్థామ, కర్ణుడు మరియు ఇతర మహారథులు అభిమన్యుని ఈ అపూర్వ వీరత్వాన్ని చూసి ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు. కర్ణుని ఆరుగురు మంత్రులు కూడా అతని చేతిలో మరణించారు. మగధరాజు కుమారుడైన అశ్వకేతువు అభిమన్యుని చేతిలో హతుడయ్యాడు. భోజరాజు కూడా అతని బాణాల నుండి తప్పించుకోలేక వీరస్వర్గాన్ని పొందాడు. శల్యుడు మరల అభిమన్యునితో యుద్ధానికి దిగినప్పటికీ అతన్ని జయించలేకపోయాడు. ఈ యువవీరుడు మరొకసారి శల్యుణ్ని ఓడించాడు.

అభిమన్యుడు శిరశ్ఛేదం చేసిన రాజులలో శత్రుంజయుడు, చంద్రకేతువు, మేఘవేగుడు, సువర్చసుడు, సూర్యభాసుడు ప్రముఖులు. శకుని మాత్రం మరణం నుండి తప్పించుకున్నప్పటికీ, అభిమన్యుని బాణాల వల్ల తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు.

మహాభారతం – ద్రోణపర్వం, అధ్యాయం 30, శ్లోకాలు 13–14లో అభిమన్యుని అమానుష మరణం ఎలా సంభవించిందో వివరించబడింది. యుద్ధధర్మం ప్రకారం, ఆయుధాలు లేని యోధునిపై దాడి చేయరాదు. అయితే ఈ ధర్మాన్ని మొదటగా పిరికివాడైన దుశ్శాసనుడు ఉల్లంఘించాడు. అభిమన్యుడు కౌరవసేనకు అపారమైన నష్టం కలిగించడం అతనికి సహించలేకపోయాడు. అభిమన్యుడు ఒక్కడే తమ సైన్యాన్ని నాశనం చేసి, ఆ రోజే యుద్ధ ఫలితాన్ని పాండవుల పక్షాన మలుపుతిప్పుతాడనే భయం అతనిని ఆవరించింది. అందువల్ల, అభిమన్యుడు చేతిలో ఏ ఆయుధమూ లేకుండా వారి మధ్య నిలబడి ఉన్న సమయంలో, దుశ్శాసనుని కుమారుడు తన గదతో అతనిపై దాడి చేసి హతమార్చాడు.

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com

ఈ విధంగా కేవలం పదహారేళ్ల వయస్సులోనే మహావీరుడైన అభిమన్యుడు పాండవుల పక్షాన అపూర్వ పరాక్రమాన్ని ప్రదర్శించి, కౌరవులకు అపార నష్టాన్ని కలిగించి, ధర్మవిజయానికి అత్యంత కీలకమైన పాత్రను పోషించి, యుద్ధరంగంలో వీరమరణం పొందాడు.

Our Website link : https://voiceofjagadguru.com/voj/

Telegram Channel : https://t.me/voiceofjagadguru

Instagram Channel: : https://www.instagram.com/

WhatsApp Community Channel: https://chat.whatsapp.com/Ly4wlaTu8Kc3sjjEYU8KGu

YouTube Channel : https://youtube.com/@jagad-guru-channel?si=brkLFqiz8sZJ6UlI

Facebook link : https://www.facebook.com/share/1Du5xkve4e/

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringeri
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
B. Vijaya Anand —————————————— B Srimathi Veeramani	Web Director —————— Web Asst.Director & Chief Editor	Coimbatore —————————————— Tirunelveli
K M Kasiviswanathan	Hon' Editor	Tirunelveli
Sri Bhaskarananda Natha	Writer/Translator	Nellore

Our mail ID : info@voiceofjagadguru.com